la Falç

"bon cop de falç
bon cop de falç
defensors
de la terra...."
els segadors

Publicació de l'Esquerra Catalana dels Treballadors.(E.C.T.). 10 carrer Foy. 66000 .PERPINYA

Nº 35. Abril del 1977 **Preu: 3 f.**

LE COMBAT CATALAN

ELECCIONS...

3 per cent dels vots, o 2 segons el punt de vista. Poc importen els resultats d'una consultació electoral dins aquesta republica burgesa hexagonala.

L'E.C.T. ha participat a les municipals. Tothom va parlar de la "Llista Catalana", traducció espontania d'un llenguatge una mica mas sa militant. Peró aquella reconeixença popular del fet català, es real i testimonia d'una presa de consciencia de mes en mes amplia de la nostra nacionalitat.

Segur que l'obrer qui ha votat per "l'Union de la Gauche", ha reflectit sus d'aquests "Catalanistes Esquerristes" que criden a trobar altres mitjans qu el "programma commun" per viure i treballar al pais.

El disgust del regim Giscard-Chirac, es molt fort, els dubtes de cara als partits d'esquerra son aguts; peró que cal fer? Com lluitar ? Es a aquestes questions que els revolucionaris han de contestar.

La classe obrera, el poble Nord-Català, tenen menester d'organitzacions politiques, sindicals , culturals dins les quals poden tenir confiança.

Si els revolucionaris Nord-Catalans, tot denunciant les il.lusions electorals burgeses participen a una campanya electorala, es ben evidentment per agafar l'occasio d'una presa de paraula, de fer la propaganda indispensable per escampar llurs ideas.

Ben cert, un veritable boicot de les eleccions seria el signe d'una nova etapa de la nostra lluita. Avui l'E.C.T. ha actuat segons les seves forces i segons el nivell de desenvolupament d'aquest moviment d'allib erament nacional que acabara be per esclatar un dia Pero quan ?

Despertem nos abans que el nostra esbocinament sigui ineluctable Quan els treballadors de la SOFEE, en liquidacio aixequen pancartes portant "Mai Morirem" o " Volem Viure al Pais", no es una altre cosa que un crit a l'organitzacio de C.N. ?

Acabem de nos lamentar sus de l'exili, el pillatge i la turistificacio del nostra pais. L'hora es a la lluita i a l'organitzacio. Tenim a fer a un enemic puta i metodic. Donem nos les armes de la victoria.

El Segador

DECLARACIO DE LA LLISTA

" pel socialisme, el poder als treballadors llista d'unitat popular catalana "

DOSSIER "MUNICIPALS"

Enfrontats amb la crisi econòmica la més important desprès de la guerra, la burgesia i En GISCARD s'han dotat d'un govern musculat.

Fa més d'un any que actuen el BARRE i el seu pla:

- l'inflació continua com més va més fort;
- els salaris sòn bloquejats ;
- el "xomatge" augmenta cada dia més : 1.500.000 parats!

A CATALUNYA-NORD, voluntariàment sacrificada pel capital,això vol dir:

- els salaris més baixos de l'Estat francès;
- el tancament sistemàtic dels llocs de treball
- acomiadaments ("llicenciments") massius

Total: un "xomatge" crònic: 10.000 parats (dels quals 61 % de dones)

La municipalitat de PERPINYA producte de l'Estat burgès francès ajuda plenament aquella politica. ALDUY i el seu adversari CAMO, tots dos agents del poder, encara que siguin germans enemics, sòn els primers destrossaires del pais.

Una politica antiobrera com aqueixa desperta la justa ràbia dels treballadors. Davant del descontentament i l'alçament de les lluites, la dreta agafa por i es divideix: el CHIRAC i el GISCAR es destrossen: la qüestió del poder és plantejada!

Encarada amb una perspectiva tan concreta l'UNION DE LA GAUCHE es manté fidel al seu "Programme Commun" i a la seva voluntat de respectar el sistema en lloc del fotre pel sol.

El parti socialiste i el parti communiste français:

- volen ser els gestionaris lleials i democràtics de l'economia capitalista en crisi, de la qual patim cada dia les conseqüències.
- Accepten el marc de l'estat fort ja que en respecten totes les institucions des de la presidència fins a les institucions comunals de les quals pretenen fer un "poder municipal democràtic".
- En resten a l'atentisme i al calendari electoral burgès.

Perxò, aqueixos dos partits, majoritaris dins el poble:

- Posen pas fonamentalment en causa les opcions econòmiques de la burgesia per CATALUNYA NORD (turisme, endegament)
- Sòn decidits per rosegar unes poques veues de dreta, a es comprometre amb tots els oportunismes. Aixi és que PS i PCF instal.len com a cap de llista a PERPINYA el ninot ARGELIES ben bé compromès per tant, amb els PAMS, GREGORY, i altres criats del poder.
- Temen d'arribar al govern en l'onada d'una mobilització obrera.
- I doncs refusen d'organitzar la resposta conjunta contra el BARRE;
- Volen pas centralitzar les lluites;
- S'acontenten fora de recuperar el descontentament popular su'l terreny electoral;
- Donen com a resposta a les reivindicacions legitimes dels catalans sus de llur identitat, llur llengua i llur cultura, l'exaltació de l'Estat burgès francès.

Es per totes aqueixes raons que fem pas confiança al PS i al PCF per arrestar el pla BARRE com per resoldre el marasme econòmic local.

La llista nostra és decididament una ruptura amb el sistema capitalista. Els seus militants es truquen pel desenvolupament de les lluites i l'autoorganització dels treballadors fins a l'instauració del poder als treballadors, fins a l'expropiació dels capitalistes

Perquè els revolucionaris es presenten en aqueixes municipals? Segurament pas perquè creuen en la més petita il.lusió de poder crear dins l'Estat burgès francès un"refugi socialista". Tampoc perquè somnien de transformar l'institució comunal en centre unificador de les lluites socials.

LLUITEM PER:

- una municipalitat al servei dels treballadors;
- sostenir materialment i politicament les lluites dels treballadors cap a la satisfacció de llurs reivindicacions;
- el dret de viure i treballar a CATALUNYA NORD;
- sostenir les lluites de les dones, lluites contra la sobreexplotació de la qual pateixen, pel dret a llur autoorganització, per la lliure disposició de llur cos.
- un control fet per les organitzacions populars, de la municipalitat.
- la lluita contra els poders de l'Estat (financers, administratius, repressius, etc...)
- la defensa i el control del nostre medi de vida
- l'ensenyament i l'expressió de la cultura catalana.

CAP A UNA CATALUNYA REUNIFICADA

I SOCIALISTA EN EL MARC DELS ESTATS UNITS SOCIALISTES D'EUROPA;

LA "UNION de la GAUCHE" i el PROBLEME CATALÀ.

A mida que la "Union de la Gauche" s'apropa del poder les seves propies contradiccions son cada dia més evidents.

La qüestio nacional és precisament un d'aquests problemes que procura ignorar per un plantejament erroni.

El P.S. i el P.C. no fan pas cap anàlisi marxista de la realitat de l'Estat Francès i com tots els partits burgesos, els partits de la "Union de la Gauche" (U.G.) no donen cap solucio als problemes sino que intenten amagar-los amb falses solucions.

Tanmateix l'actitud dels dos partits principals de la U.G. no és pas la mateixa pero hi ha un punt comu entre ells : la ignorància de l'existència de nacions oprimides al si de l'Estat Francès. Com llavors aquests partits poden resoldre el problema de les nacionalitats si l'ignoren ?

El P.C. ha proclamat sempre el seu nacionalisme francès que ha esdevingut un dels pals de paller de la seva ideologia. Ara menys que mai hi pot renunciar car dins el marc de la seva estratègia li convé separar-se de Moscou i proclamar ben alt aixo que se'n diu l'eurocomunisme.

Aquest nacionalisme francès ja l'havia proclamat en temps de les guerres d'Indoxina i d'Algèria tot caucionant l'imperialisme francès.

Ara el seu darrer "slogan" és "Le socialisme aux couleurs de la France" és caracteristic de la politica d'independència nacional, el que implica el manteniment de la unitat nacional francesa i la lluita contra l'esclatament d'aquest estat.

En l'estadi actual del desenvolupament de les forces productives, la gran burgesia ja ha superat el concepte estret de nacionalisme (empreses multinacionals) i només els sectors retrogredes de les classes mitges fan seu un tal concepte. Es de cara a ell que el P.C.F. actua. Es tota l'estratègia de la Unio del Poble de França que no és més que la juxtaposicio de les reivindicacions de les diverses capes socials amenaçades pel monopilisme i no la unio de totes les capes i classes socials anti-monopilistes sota la direccio i el programa de la classe obrera.

Es doncs impossible al P.C.F. de plantejar el problema català d'una altra manera que en termes culturalistes. Per il.lustrar la politica culturalista d'aquest partit, citarem l'opuscle publicat per les federacions de la regio "Languedoc Roussillon" : "Lutter ensemble" : "Je (Marchais)dirai même que ce sont d'excellents régionalistes dans la mesure où ils luttent pour que l'unité nationale soit fondée sur la participation de toues les régions, dans leur diversité, au développement de l'ensemble du pays". més lluny diu que "il est clair que la culture nationale s'est à beaucoup d'égards formée et développée par l'intégration d'héritages culturels régionaux, et que les cultures régionales se sont enrichies de leurs apports avec le processus d'évolution de l'ensemble de la nation...Avec le cours de l'histoire et notamment avec la formation de la nation française, il n'y a pas eu simple remplacement ou étouffement de certaines cultures par d'autres, ni simple addition, mais une interaction autrement complexe."

Es clar que el P.C.F. nega l'opressio de les nacions de l'Estat Francès i per ell el culturalisme és una forma de desviar i recuperar la justa reivindicacio del poble treballador català del seu objectiu : l'alliberament nacional.

Al P.C. li serà doncs molt dificil d'anar més lluny en llurs po-

sicions de cara al problema català malgrat que la seva base, com també la del P.S. poden ser força catalana.

En quant al P.S. la manera de veure el problema és un xic diferent. Efectivament assistim a un intent de recuperacio del fet català . L'article de l'Estève a l'Indépendant del 14 de Març és significatiu. En aquest article el secretari federal del P.S. va fins a dir que "le Roussillon subit l'oppression politique, administrative, économique et culturelle du système capitaliste." i després proposa un estatut particular per la "Catalogne française."

Aquest partit és molt menys homogeni d'un punt de vista ideològic que el P.C.F., el que li permet una més gran demagogia pero ja veiem que en Mittérand insisteix i treballa per un més gran unificacio del partit. En té menester de cara al P.C.F.

De tota manera cal analitzar diferentment el P.S. del PC.F. El P.S. ha heredat a Catalunya-Nord i a Occitània dels vells notables estil SFIO el que l'ha separat de les masses donant aixi via lliure a l'implantacio del P.C.

Actualment veiem que la social-democràcia "new-look" està canviant llurs formes de dominacio en aquests països colonitzats i precisament el fet català pot ser una forma d'utilitzar aquestes divergències amb Paris per crear-se unes noves formes de poder local tot intentant d'arrelar-se de nou a les masses. El fenomen tradicional dels notables s'està morint.

Es evident que el P.S. no podrà mai anar fins a plantejar el dret a l'autodeterminacio i la seva conseqüència logica la independència.

El P.S. i el P.C. topen contra una mateixa cosa, l'estat burgès francès. Com podrien aquests partits replentajar-se la unitat d'aquest estat sense posar-se ells mateixos en qüestio ?, a la vegada en quant a llur politica burgesa i en quant a llur ideologia nacionalista francesa.

La qüestio nacional només té una solucio dins el marc de la revolucio socialista. El socialisme a Catalunya-Nord només és possible mitjançant la creacio d'un estat socialista dels Països Catalans.

AL SOL

Dins el marc de la seua politica de liquidaciò de CATALUNYA NORD el gòbern francès intenta de fer desapareixer un dels quatre liceus de PERPINYÀ.

P E R Q U E ?

Posiciò oficial: Manquen places de C.E.T. a PERPINYÀ. La suppressiò del Lycée-Technique National AL SOL les donarà.
D'altra banda, en el sentit de la reforma HABY, cal un reagrupement de les secions tecniques i classiques.

Raons veritables : No volen pas construir els edificis neccesaris.S'estimen millor gastar sous en armes, i enviar els 800 alumnes d' AL SOL a l' ARAGO (que no en pot pas pus), ignorant totalment aixi les regles de securitat, i agreujant les condicions de treball dels alumnes i dels mestres.

La suppressiò d' AL SOL és un episodi més de la campanya de liquidaciò de CATALUNYA NORD.I aixi els joves catalans han de s'exiliar cap als centres industrials de l'estat francés - menys format,més explotats seran-.

PERE PETIT

la bressola

Aixi doncs l'any 1976 haurà vist la instal.lacio a Perpinyà d'una escola amb l'ensenyament en català. Encara que sigui només una escola maternal, l'esdeveniment és simbolicament prou important perquè valgui la pena d'ésser subratllat. L'important no és pas que s'ensenyi el català a la mainada, aixo existeix des de molts anys a alguns col.legis sense que canvii molta cosa. L'important és que hagi nascut una escola catalana, és a dir, una escola on el poder de decisio pertany a la gent que hi envia la seva mainada. Efectivament, l'ensenyança del català pot esser obtinguda o bé pels organismes oficials de l'estat francès, o bé per organismes creats localment pels catalans ells mateixos. L'ensenyament del català a nivell dels adults ha estat fins ara fet a iniciativa d'organismes catalans, mes per a la mainada i per als joves no conec cap exemple (no dic que no n'hi hagi) d'ensenyament que no es faci a travers de l'escola oficial o de les escole privades que segueixen el programa de l'escola oficial. Doncs, en tots els casos, l'ensenyament entra dins el marc de les reglementacions i de les lleis de l'estat francès. Qualsevol que sigui la bona voluntat dels professors de català que hi ensenyen dins el marc del programa oficial no en faran pas més del que autoritza ni diferent del que preveu. Aixo explica que, fins ara, l'accio a favor de l'ensenyançà del català hagi consistit a intervenir a nivell de l'estat francès per augmentar les hores de català i la importància d'aqueeix en els exàmens. Tant com hom veu només aqueixa optica, l'unica accio possible consisteix a fer intervenir els diputats, escriure lletres al ministre i insistir a nivell de cada establiment perquè apliquin la llei. No podem obtenir més del que preveu la llei, car cap director no voldrà posar-se en falsa situacio programant dues hores de català si els textos només en preveuen una. Al contrari, és ben possible que en molts casos es faci menys del previst. Per al que fa a les lleis, és evident que seran el menys generoses possible perquè el govern no té cap interès a desenvolupar el català i dels ministres que ens governen, no n'hi ha cap que s'hagi distingit pel seu regionalisme. Com que tampoc no poden refusar sempre, alguna coseta hem guanyat. Si no m'enganyo el que s'ha guanyat des del 1945, després de 30 anys de peticions i d'intervencions de diputats és :

- a l'escola primària, una hora per setmana, si el mestre ho demana.
- poder aprofitar les "activités dirigées dins el primer cicle del secundari.
- en el segon cicle del secundari, que, quan 10 alumnes ho demanen s'organitzin cursos de català.

Es a dir, una o potser dues hores de català per setmana, quan els alumnes ho demanen, quan es pot trobar un professor i quan l'administracio no hi posa massa pegues.

Tot aixo per dir que les peticions i les entrevistes amb gent del ministeri, que no dic que no s'hagin de fer, son d'una rendabilitat molt feble. Igualment les intervencions dels diputats no donen res i, de totes maneres, els diputats, quan no son ministres, no en concedeixen ni la mil.lèsima part. Podem pensar que, amb un govern d'esquerra, seria millor. Pero, en podem dubtar. Ja n'hem tingut, de govern d'esquerra a França i, fins i tot, hem tingut Mitterrand com a ministre !

L'experiencia de la Bressola obre un nou cami, ja que, en aquest cas, en lloc d'anar a mendicar una escola maternal que mai el govern francès no donarà, els pares creen ells mateixos la seva propia escola i, doncs creen una escola catalana amb una formula definida a Catalunya Nord mateix. Es un petit cop per a l'estat francés, simbolic és clar, pero és un cop malgrat tot. L'ambicio de tot estat és de dominar la societat i, per

Passa a la pagina 9.

El capitalisme poca vergonya

FRANÇA PAIS DE LLIBERTAT

Han prohibit aquest homenatge al President de la GENERALITAT ! Aixo no tè res d'estrany de part de les autoritats d'un estat burgés i centralista que nosaltres combatem.Patim aqui també d'una oppressio economica,cultural i politica.Han donat com pretexte el fet que sigui un acte politic organitzat per unes entitats "estrangeres".
Nosaltres demanem: Qui és estranger a CATALUNYA-NORD?
El President de la GENERALITAT o el prefecte imposat per l'estat francès?

Si lamentem la poca consideracio que manifesten els politics sud-catalans de cara a les lluites dutes a CATALUNYA-NORD per les llibertats democratiques del poble català,DENUNCIEM la prohibicio de l'acte d'avui, proba dels lligams entre un estat "liberal" i un estat "en via de democratitzacio".

MADRID-PARIS , mateixa oppressio, mateix combat !!!

Nosaltres,politics nord-catalans,considerem que CATALUNYA-NORD fa part integrant de CATALUNYA i dels PAISOS CATALANS.
Sem solidaris de tots vosaltres, i vos assegurem de la nostra simpatia i de la nostra adhesio al servei dels PAISOS CATALANS.

VISQUIN ELS PAISOS CATALANS LLIURES I SOCIALISTES

ESQUERRA CATALANA DELS TREBALLADORS-PERPINYA-CATALUNYA NORD
27 de Febrer del 1977

Octavela escampada per l'E.C.T. el 27.2.77. ↑
← Editorial de l'AVUI del 27 de Febrer 1977.

França, França...

A Sant Cebrià del Rosselló, un monument recorda els catalans que, vegades i més vegades, han ajudat França en moments difícils. Ningú no gosarà dir que el nostre ajut hagi estat decisiu, però tampoc ningú no podrà dubtar de la seva sinceritat i del seu desinterès. Vegades i més vegades, ajudar França ha estat, per a nosaltres, ajudar la causa de la llibertat, la causa que, des de sempre, és la nostra causa...

Avui, tanmateix, França no deixa que els catalans que volen honorar el president Tarradellas, al mateix Sant Cebrià del Rosselló, ho facin.

No sabem si la França que obra així és la jacobina i ben coneguda o és, simplement, la França de les raons d'Estat. No sabem si és la de la no-intervenció o la que confina bascos a l'illa de Yeu. ¿ O la França republicana és la mateixa monàrquica de la Pau dels Pirineus? ¿ O, amb més claredat, la que ha aixafat Occitània, Bretanya, Euskadi i Catalunya?

Les raons administratives han estat exposades d'acord amb els reglaments. Però no foren raons administratives les que feren lluitar la nostra gent a favor de la bandera tricolor. I no sempre les raons administratives serveixen la veritable causa de la democràcia i de la justícia.

París ha tingut por del contagi, perquè, de catalans, n'hi ha en una banda i a l'altra de la ratlla fronterera, i l'acte de Sant Cebrià, com d'afirmació nacional, era un acte sense fronteres artificials. París ha tingut por del contagi i Poniatowski ha preferit els aliats d'un dia amb poder als aliats de sempre sense.

França, França...

Després de la prohibició l'any passat del miting del P.S.U.C., l'Estat francès havia donat als Sud-Catalans l'imatge de la seva realitat "libéral". Amb l'interdicció de l'homenatge popular al President de la Generalitat els hi ha donat l'imatge de la seva bestiesa politica, i la prova dels seus lligams amb el govern de l'Estat espanyol.

A més, això pot ser interpretat com un reflex de por de cara al despertament d'una certa consciencia nord-catalana.

Ara, en Ponia ha estat foregitat del govern .... El nou ministre de l'interior es en Bonnet. Potser que prohibira les Festes de Toluges (Pau i Treva) com a manifestació estrangera ! O, perquè pas l'Universitat Catalana d'Estiu ?

UN EXEMPLE DE LIQUIDACIÓ: LA SOFE E

El 15 de Febrer, els treballadors de la S.O.F.E.E. (Société Filtration Epuration Environnement) empresa tractant la concepciò i la fabricaciò-entre altres- de captadors d'energia solar,piscines,calefaccions solars,etc... es varen posar en vaga.En efecte,quan els obrers van demanar un acompte sus de llur salari, elsaamos varen con testar que no hi havia pas prou diners dins la caixa. De qué trefugir sus del futur. Pero, deixem la paraula a un trballador de la S.O.F.E.E.

L'énergie solaire a vécu et aurait pu vivre dans notre région,mais le capitalisme n'a pas voulu venir en aide à une société qui,jusqu'à aujourdhui se trouvait au stade de la recherche et qui a dû pour celà faire des sacrifices à tous les niveaux, surtout au niveau du personnel de fabrication où se trouvaient les plus bas salaires.Aujourdhui que le produit est prêt pour l'utilisation individuelle tous les gros actionnaires nous ont tourné le dos.C'est pourquoi le 15 Février77 la majorité des ouvriers de la productio ont décidé de sonder le porte monnaie de la Société et pour ce faire ils ont demandé un acompte qui en tout devait représenter 3.500 frs environ. Cet acompte nous étant refusé sous menace de chantage:"Si nous persistions à vouloir cet acompte qu'il y aurait soit dépôt de bilan soit un licenciement d'une quarantaine d'ouvriers..."ceci déclancha notre mouvement de grève.Nous sommes 106 personnes à vivre du soleil.La SOFEE représente70% du marché français,nos techniques étaient universellement connues et appréciées dans le monde.Le Gouvernement français a lancé un programme solaire en espérant que l'industrie s'équiperait pour suivre son programme logique;parmi les 5 constructeurs qui ont crû au développement de l'énergie solaire dans l'état français sachant que nos moyens"provinciaux"étaient trop modestes,notre cher patron a accepté le secours et l'appui de la première Société nationalisée française."ELF AQUITAINE".

Nous avons toujours crû que cet appuiétait assorti de la promesse formelle qu' ELF puisse prendre le controle majoritaire de notre Société.Nos efforts tant pour soutenir l'industrie solaire que le gouvernement français dans ses objectifs ontété considérablement et au dessus de nos moyens à cause de l'espoir que nous avions mis dans ELF nous a fait inaugurer notre nouvelle usine en"grandes pompes" et en Décembre 1976 la même Société nous a fait connaitre ses intentions de ne point suivre la SOFEE dans son évolution,étant davantage intéressée par des investissement dans les parfums et cosmetics que dans le développement d'une énergie nouvelle et vitale:l'énergie solaire.Début Février 77

Uns obrers de la S.O.F.E.E devant una pancarta VOLEM VIURE AL PAÍS.

la SOFEE se trouve acculée à la faillite par suite de la défection principale de ce groupe d'Etat. Le refus de soutien de ce groupe est significatif de ses intentions pour conserver le monopole de l'énergie actuelle; ce qui fait que depuis le 15 MARS 1977 le marché de l'emploi de notre région connait 106 chômeurs de plus. Où s'arrêtera l'hypocrisie du capitalisme.

"MAI MORIREM....." o el català llengua de reinvidicacions obreres.....

Après avoir tenté de transférer à MONTPELLIER le centre de recherche sur l'énergie solaire, le pouvoir veut tuer une des seules entreprises de pointe de CATALOGNE-Nord. Car pourquoi ELF refuse-t-il maintenant son soutien à la SOFEE? Et qui dirige ELF, si ce n'est le gouvernement hexagonal au service du capital industriel, se moquant pas mal du sort d'une centaine de travailleurs condamnés dans leur emploi.

L'énergie solaire, c'est beau, et cela fait bien pour un gouvernement de montrer qu' "on" s'en occupe en haut lieu. Mais, attention, que ça ne coute pas trop cher, et surtout que les travailleurs se laissent tranquillement exploiter. S'ils en viennent à poser des questions, comme le personnel de la SOFEE en demandant un acompte pour connaitre la situation de l'entreprise, et donc aussi leur avenir, alors pensent les messieurs dirigeants, ce n'est plus rentable, cela ne vaut plus la peine l'énergie solaire, nous préférons aller exploiter et piller les Tunisiens et la Tunisie.....

Ve de la pagina 6

tant, de controlar les diverses institucions i tenir el maxim de poders en mans. Ho pot aconseguir per la via de les nacionalitzacion de la creacio de serveis publics o per via de contractes amb les entitats privades. L'escola, a França, és gairebé un monopoli de l'estat. En tot cas, l'estat és l'amo del programa i de la distribucio dels diplomes. L'escola d'estat serà bona o dolenta segons la politica que segueixi el govern. Pot fer mol de bé o pot fer molt de mal. Si l'experiencia de la Bressola s'havia de multiplicar, significaria una perdua de poder de l'estat francés, voldria dir que l'ensenyament maternal li escaparia en part i, al contrari, significaria un guany de poder per la col.lectivitat Nord-Catalana que, a travers d'aqueixes "bressoles" podria orientar l'educacio dels infants i guanyar un poder que actualment no té gens.

Ensenyar el català a la mainada és un acte cultural que pot molt bé no anar més enllà que la cultura. En tot cas, es pot molt bé ensenyar el català com s'ensenya el llati i doncs, sense que canvií en res la situacio del nostre pais. Al contrari, crear una escola on els programes, la forma de l'ensenyament i la nominacio dels mestres depenen d'una associacio de pares mentre que l'escola publica depèn unicament del ministeri, aixo és, sens dubte, un acte politic que va en direccio d'una democracia autèntica i d'una veritable autogestio.

E.C.T.

LOCAL I LLIBRERIA

OBERTS

Dies feiners...de les 6 a les 7 tarda

Dissabte.......de les 4 a les 7 tarda

10 carrer Foy PERPINYÀ

UN CARNAVAL CATALANISTA 1er Aniversari de SUD

SUD, setmanari del "LANGUEDOC et ROUSSILLON" és un dels organs de premsa pretesament progressistes: el seu contingut i la seva difusio contribueixen a imposar una falsa realitat, la de la regio "LANGUEDOC-ROUSSILLON".

SUD, bé que relativament ben difusat en els departaments occitans, no ha pogut encara imposar-se a CATALUNYA-NORD malgrat un esforç publicitari gairebé demagogic: l'organitzacio d'un recital d'En Raimon a PERPINYA n'és un exemple. Car SUD es fot ben bé dels catalans, excepte si es tracta de vendre la seva mercaderia. Que SUD hagi triat En RAIMON hauria d'agradar als catalans. Que En RAIMON -cantant militant català- avali aquesta empresa és més sorprenent: car existeix a CATALUNYA NORD una premsa d'opinio id'informacio que s'encarrega de la defensa dels interessos nords-catalans. ES AQUESTA PREMSA QUE CAL SOSTENIR.

AQUEST RECITAL ÈS FORA que una RECUPERACIO CATALANISTA amb un PROPOSIT EXCLUSIVAMENT COMERCIAL (VENDRE SUD AQUI !).

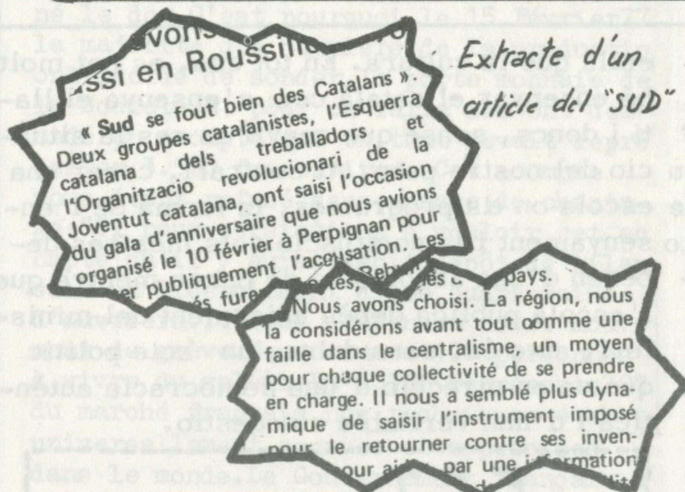
L'E.C.T. i l'O.R.J.C. denuncien una maniobra contraria a les lluites dutes contra la pretesa regionalitzacio gaullista que l'esquerra hexagonal vol, fins i tot, enfortir. Que l'àrea geografica de SUD sigui el LANGUEDOC ROUSSILLON no és cap casualitat.

Per aquestes raons reafirmem la nostra més total oposicio a tota accio que vagi en el sentit de la regionalitzacio imposada pel poder central. Àixo contrariament a la voluntat majoritaria dels nords-catalans al moment del referendum.

Aquesta posicio no contradiu en rès l'internacionalisme de l'E.C.T. i de l'O.R.J.C. i la llur solidaritat amb la lluita del poble occità pel seu alliberament nacional i de classe.

E.C.T. O.R.J.C.

"Octaveta distribuida el 10 de Febrer al Palau dels Congressos".

...avons...
...ssi en Roussillo...

« Sud se fout bien des Catalans ». Deux groupes catalanistes, l'Esquerra catalana dels treballadors et l'Organitzacio revolucionari de la Joventut catalana, ont saisi l'occasion du gala d'anniversaire que nous avions organisé le 10 février à Perpignan pour ...er publiquement l'accusation. Les ...és fure... ...tes, ...és ... pays.

Nous avons choisi. La région, nous la considérons avant tout comme une faille dans le centralisme, un moyen pour chaque collectivité de se prendre en charge. Il nous a semblé plus dynamique de saisir l'instrument imposé pour le retourner contre ses inven... ...ur ai... par une information ...

Extracte d'un article del "SUD"

SUD es fot ben bé dels catalans. Aquesta frase va quedar a dintre de la gargamella de la colla de SUD. Com ho diu l'altre, hi ha fora que la veritat que fereixi.

Quan escriuen sobre "ceux qui ont découpé le pays" de quin pais es parla ? El nostre es diu Catalunya Nord.

I després quan diuen que "la région, nous la considerons comme une faille dans le centralisme il nous a semblé plus dynamique de saisir l'instrument imposé" ... Aixó vol pas dir que no solament accepten la farsa de la regionalitzacio franximana, més encara ajuden l'idea de "Languedoc Roussillon" en nom de qualsevol politica esqueranitzant. I perqué no voler girar l'armada burgesa contra la burgesia i també la policia contre el prefect o el ministre?

La colla de SUD no fa pas més cas de la voluntat del poble nord català d'afirmar la seva originalitat que en va tenir compte el poder colonitzador al moment del referendum ?

Com SUD gosa enraonar dé dur "sa contribution à la clarification des débats" quan tota la seva accio va al socors de l'ideologia que els colonitzadors s'esforcen de nos composar d'encà tres segles. Saber que tenim de nos sotmetre davant les "realitats" que sempre podem divertir-nos a fer una mica de culturalisme que la nostra sort és parada i que tenim de jugar el joc que ens és dictat.

Si o no, és la regionalització un atac del capital contre els pobles oprimits de l'hexagon. Si o no, tenen els progressistes de s'oposar a tot el que va a promoure la "société nomade" de la qual somnien els tecnòcrates centralitzadors.

"Sud" (el Sud de que si's plau ?) no fa pas cap clarificacio. Du una caucio "d'esquerra" a l'assassinat de la nostra nacionalitat. Poc importa que les seves intencions siguin pures o calculades.

Al recital del 10 de Febrer era solament un acte d'expansió a Catalunya Nord d'una revista que nega la realitat d'aqui.

No son pas els discursos sobre l'aire de "Jo soc pas aquesta que creieu", " que canviaran quelcom.

EXILIATS

FER PAIS A CATALUNYA-NORD

Exilés nous nous définissons.
Exilés nous n'entendons pas rester.
Comment assurer notre retour?

La solution classique, celle de tous les déracinés de Catalogne-Nord, c'est la quête individuelle: je connais un tel qui connait un tel... Ce qui en résulte, c'est un système de clientèle autour de notables plus ou moins honnêtes qui assurent leur pouvoir sur la possibilité qu'ils ont d'affecter quelques emplois.
Le résultat, c'est que chacun reste en exil des années (si ce n'est pas des dizaines d'années) qui dans les PTT, qui dans l'enseignement, qui ailleurs, en rêvant du retour et en se gardant bien de dévoiler ses espoirs, ses petites combines individuelles. Le résultat c'est 8.000 chômeurs au pays (le double de la moyenne nationale par rapport à la population !), plus de 30.000 catalans du Nord en Région Parisienne, 4.000 à 5.000 exilés chaque année....

N'HI HA PROU ! Il est temps d'envisager le retour de manière plus efficace, c'est à dire de nous interroger collectivement sur les CONDITIONS DU RETOUR et de tenter d'assurer collectivement le retour de tous ceux qui le désirent. Les conditions du retour, cela commence par l'interrogation sur les conditions de l'exil.

Pourquoi sommes nous partis? Essentiellement pour deux causes qui ont varié dans le temps.
-Jusque dans les années 60 pour trouver un meilleur travail que celui qu'offrait le pays.
-Après les années 60, seulement pour trouver du travail!
Il en résulte deux questions auxquelles nous devons répondre avec précision:

1. Pourquoi la Catalogne Nord ne s'est-elle pas développée de manière à offrir jusqu'en 1960 des emplois qualifiés, des possibilités d'exercer des professions réputées intéressantes en Catalogne Nord même ?
2. Pourquoi y a-t-il crise de l'emploi depuis 1960 ?

Nous n'essayerons pas d'apporter une réponse définitive ici. Cela suppose une réflexion et une action collective. Notons simplement qu'à ces deux causes et à ces deux questions répond impérativement une même nécessité: celle du développement de notre pays.

C'est pourquoi le Grup dels catalans exiliats a Paris ne se contente pas de défendre la Catalogne Nord, ses richesses archéologiques et naturelles-sa culture même-, il exige son épanouissement pour tous les catalans du Nord d'aujourdhui et de demain, pour ceux qui sont d'ascendance catalane et pour ceux qui opteront maintenant et à l'avenir pour la Catalogne.

Comment, au delà de ces réflexions, passer de la compréhension à l'action, comment aujourdhui "FER PAIS"?
Nous proposons des thèmes de travail:
Pourquoi les catalans du nord, au pays comme à Paris, pour assurer leur défense ne pourraient-ils pas veiller à:

1° ACHETER CATALAN

Pourquoi ne pourrions-nous pas exiger que tout ce qui peut être produit en Catalogne Nord le soit? Est-il normal que pommes de terre et tomates nous viennent de HOLLANDE les sardines des Philippines? Donc:

2° PRODUIRE AU PAYS

Est-il normal que lorsque nos réclamons le retour, d'autres catalans du Nord soient containts à l'exil ?

3° PAS UN LICENCIEMENT EN CATALOGNE NORD
CREATION D'EMPLOIS

Enfin, tous ceux qui ont été contraints au départ par l'administration et attendent vainement le retour :

4° CATALANISATION DES EMPLOIS PUBLICS
EN CATALOGNE NORD

NORD CATALANS ARA CAL FER PAIS A CATALUNYA NORD !

Article tret del nº1 de SEM i SEREM

FRANÇA PAIS DE LLIBERTAT

CASINO du BOULOU

1er casino du languedoc.roussillon

tous les jeux europeens et americains

roulette. baccara mercredi vendredi samedi dimanche

black-jack, boule, chemin de fer

mais aussi 30 et 40, craps.

restaurant

La GASTRONOMIE DANS LA SALLE DE JEUX

tél 37 40 37

CASINO del BOULOU

1er casino dels països catalans

tots els jocs europeus i americans

roulette, baccarà, (dimecres, divendres, dissable, diumenge)

black-jack, boule, chemin de fer

també 30 i 40, craps.

restaurant

LA GASTRONOMIA DINS LA SALA DE JOC

tel. 37 40 37

Nosaltres, prou ho sabem, que el poble treballador de CATALUNYA NORD esta redescobrint la seva dobla alienaciò tant com a classe explotada que com a nacio oprimida.

Aqui, a Catalunya Nord, son els burgesos auctotons que, llur interes estant aquest, han servit l'imperialisme de l'estat capitalista francès i han participat activament a la destrucciò de la nostra llengua, de la nostra cultura, de la nostra economia. Ans els treballadors de la vila i del camp han conservat viva la nostra llengua, i han mantigut activitats economiques productives.

Avui dia, els vailets locals de l'imperialisme parisenc, han comprès que quelcom de nou se prepara. I proven fer creure que han cambiat de camp. Aixi l'Alduy se posa en defensor de la cultura catalana (ha edificat per exemple un monument a en Pau Casals - o, excuseu, a en Pablo - ... En Camo se posa a estimar el català " carai, ha nascut plaça del mercat" (ho diu en Francès !!...)En Farran, ell, se posa al barcelonisme (pensa que aixo és el catalanisme)... En Caprani i els seus radicals, si anomenen de Catalunya Nord, i fins i tot els feixistes del R.P.R. que fan articles en l'Independent amb titol aixi" Peuple catalan debout"... etc. etc. Parem aqui la llista es massa llarga

Cal parlar clar. Nosaltres diguem que el capitalisme, que sigui de Perpinyà, de Barcelona de Paris, o de Madrid, és el nostre enemic, que intenta crear confusions, com sempre ha fet, per mor d'anar conservant el seu poder. Una il.lustracio d'això (entre altres) la tenim amb els anuncis publicitaris que apareixen regularment, l'un en el diari barceloni AVUI, l'altra en el diari perpinyaneno l'INDEPENDANT a l'iniciativa del Casino del Volò.

1) posar un anunci en català i deixar el nom afrancesat es ja sospitos (el boulou i no el volò). El Banco de Bilbao, en la seva publicitat nadalenca a Perpinyà, deia també " Banco de Bilbao Perpignan (i no Perpinyà) un banc al servei de Catalunya ".

2) El VOLO, és un poble de Catalunya Nord, en el marc dels Paisos Catalans, nosaltres sem d'accord (sobretot que el concepte dels PPCC no és una creacio de cap imperialisme sino una realitat nacional)... en el marc del LANGUEDOC ROUSSILLON, nosaltres sem pas d'accord...

Aquesta pseudo regio languedoc Roussillon, unilateralment instituida a Paris, és defensada per tots els mitjans d'informacio (fins i tot pel setmanari "SUD" (veure article sobre el recital Raimon).

SENYOR CAPITAL : t'acusem d'intentar recuperar el sentiment nacional del poble dels Paisos Catalans, per fer diners i per crear confusions.

SENYOR CAPITAL : te cal triar el teu pais.. Més ja sabem que en tenes un de pais, i que el seu nom és "profit".

EL CONGRES DE LA JOVENTUT CATALANA

Fa dos mesos, l'Organització Revolucionaria de la Joventut Catalana ha convidat els joves de Catalunya-Nord a un congrès de la joventut.

Durant les primeres reunions s'ha decidit d'establir un manifest dels joves catalans.

L'O.R.J.C. convida doncs els joves de Catalunya-Nord a una reunió per discutir d'aquest manifest i de les lluites a menar.

REUNIO EL DIMARTS 12 D'ABRIL AL LOCAL DE L'E.C.T. 10 CARRER FOY PERPINYA A 9 HORES DE NIT

AMENATJAMENT... O LA MORT PLANIFICADA DE LES ASPRES.

Dijous 10 de Febrer passat ha tingut lloc l'A.G. de l'Associacio de Defensa dels Aspres. S'ha concretitzat en aquesta reunió la capitulació de l'esmentada Associacio devant dels poders publics i dels notables locals (Gregory.. and Cie). A més, sera la "Mission Racine" que ja ha fet tant de mal a la costa que sera encarregada de l'amenatjament dels Aspres. Malaguanyades ASPRES i malaguanyats pagesos que pensben quedar-hi ! ara caldra promoure una Associació de Defensa dels Aspres contre la promocio i el demenatgement ... ! Si hi ha a les Aspres gent sincers, que volen per aquest recó una altra alternativa que el turisme (doncs la mort...). Sem a la llur disposicio pels ajudar

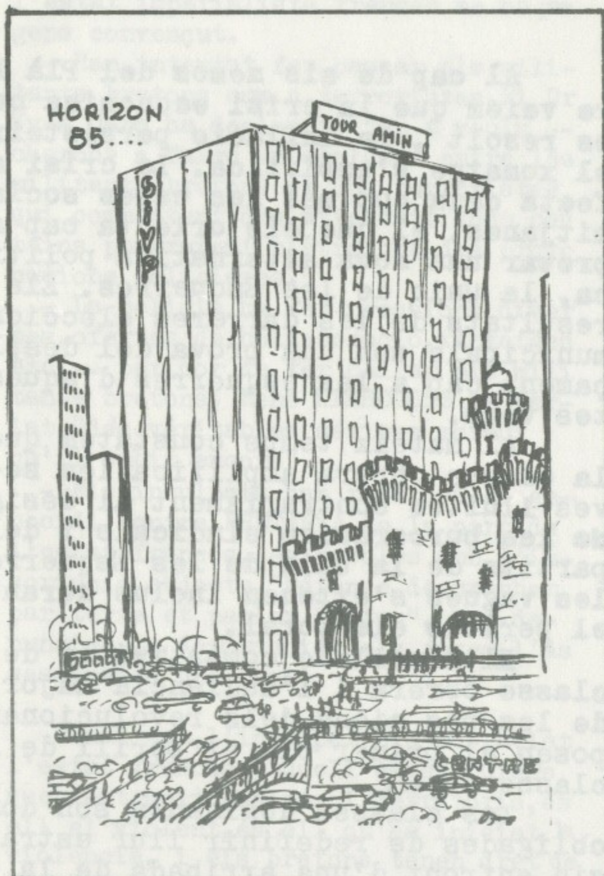
GISCARD AL LANGUEDOC ROUSSILLON

El viatge proxim d'en Giscard a les colonies de l'hexagon seria pel "Languedoc Roussillon" just desprès de les eleccions municipals. Segurament aquest viatge se passara a les terres occitanes de la pretesa "régio". Més en cas si venia a casa nostra li cal preveure l'acull que mereix el representant de l'Estat Francès del centralisme i del capitalisme. Demanem ja als grups folklorics a les colles de no acceptar de participar a qualsevol act en honor seu. Es necessari per a tots nosaltres com ho han fet els bretons, de monstrar la nostra oposició al centralisme francès. En tornarem a parlar..

Als nostres lectors,

Per raons de reorganització, el nº 36 de La Falç surtira a principi del mes de Juny del 1977.

La redacció.

autonomia
municipal i nacional

ESQUERRA CATALANA
DELS TREBALLADORS
E.C.T.

CANVI d'ESTRATEGIA DE LES CLASSES DOMINANTS?

Al cap de sis mesos del Plà Barre veiem que la crisi economica no es resolt . La inflacio persisteix i el xomatge s'amplifica. La crisi afecta cada cop més les capes socials mitjanes, el que els orienta cap a provar una nova alternativa politica, la Unio de les Esquerres. Els resultats de les darreres eleccions municipals son una prova del desplaçament cap a les esquerres d'aquestes veus.

Al mateix temps constatem que la classe obrera amplifica les seves lluites contrariament al desig de les buròcràcies sindicals i dels partits de la Unio de les Esquerres, les vagues s'extenen inclus durant el periode electoral.

El nivell de combativitat de la classe obrera i l'audiència major de les pos cions dels revolucionàris posen al primer plà el perill de la classe obrera.

Les classes dominants son doncs obligades de redefinir llur estratègia enfront d'una arribada de la Unio de les Esquerres al poder.

Dues estratègies de les classes dominants franceses es dibuixen.

La primera és la d'en Chirac. El seu anàlisi de la situacio el porta a concluir que cal impedir l'arribada de les esquerres al poder sigui com sigui. Per aixo cal portar a terme un combat al nivell ideologic contra les esquerres d'una banda, i per l'altra costat vol intentar de restringir la base electoral i social. Per aixo s'ha de desmarcar d'en Giscard i jogar a la "fronde" al si de l'actual majoria presidencial sense per aixo seperar-se'n. (en Chirac s'oposa a una de les pedres de toc de la politica d'en Giscard, l'eleccio al sufragi universal del parlament europeu).

L'altra estratègia, molt més subtil, és la d'en Giscard que coincideix de fet amb el diari economic de la burgesia nord-americana, "Wall Street Journal" quan diu que una victoria de les esquerres no seria necessàriament desastrosa dins l'immediat La politica d'un govern de la Unio de les Esquerres hauria de ser forçosament social-democrata a l'estil de la dels altres paîsos europeus.

Les esquerres al poder en un periode d'intensificacio de la lluita de classes poden fer millor que ningu la politica de la burgesia de redreçament de la crisi economica. La historia és ja plena d'exemples (fronts populars).

En Giscard que ja dona per un fet la victoria de la Unio de les Esquerres a les legislatives de l'any vinent intenta una altra maniobra. Amb en Mittérand de primer ministre, en Giscard provarà de liquidar la classe obrera desmobilitzant-la. Qui millor que la Unio de les Esquerres per fer-ho ? i poder aixi resoldre amb més"tranquil.litat" la crisi economica a favor dels interessos de la burgesia.

Per una aliança amb les esquerres, cal que crei un partit fort al eu entorn. Els rumors de creacio d'un gran partit liberal de centre son cada dia més insistents (fusio dels R.I., del C.D.S., del partit radical i del M.S.L.) i ara que en Poniatowsky ja no té cap càrrec ministerial podrà dedicar-s'hi plenament. Aq est partit li permetria de tenir una relacio de forces més favorable en cas de negociacio.

L'altra punt seria d'intentar d'afeblir la Unio de les Esquerres intentant una aliança preferencial amb en Mittérand i la dreta del P. S. sense per aixo dsetruir la U.G.

El P.C.F. és una peça massa important com per negligir-lo. La seva social-democratitzacio pot facilitar un recolzament (una aliança de fet) a l'estil del del P.C.I. de cara a la D.C. a Itàlia car obligar al P.C. d'anar a l'oposicio seria obligar-lo a la mobilitzacio de carrer que potser no podria controlar tenint en compte que seria un periode favorable als revolucionàris degut a la desil.lusio que aquesta nova situacio pot provocar al si de les classes populars i la classe obrera.

De cara a afeblir la U.G. en Giscard pot utilitzar perfectament les similituds de posicions sobre l'eleccio del parlament europeu amb la majoria del P.S. que al mateix temps el separa del P.C. i del CERES.

Una tal aliança liberalo-socialista tindria com a objectius de resoldre la crisi economica desmobilitzant la classe obrera i donant confiança al capital.

Enfi aquesta aliança pot permetre una restructuracio de les formes de dominacio actualment en crisi i facilitaria aixi la creacio d'un estat fort tant necessari per les classes dominants per enfrontar favorablement la lluita de classes.

Aquesta nova situacio posa en evidència les contradiccions del programa comu que no és ni un programa de transicio cap al socialisme, ni un programa que els reformistes podran aplicar al servei de la burgesia.

Els revolucionaris catalans hem de tenir un gran debat a fi de poder analitzar l'estratègia que caldrà adoptar per les properes legislatives de cara a la U. G.. Es una qüestio de gran transcendència i urgent que la nostra responsabilitat de cara al poble treballador nord-català no ens permet de negligir.

AMIC de l'*E.C.T.*

VULL ENTRAR EN CONTACTE AMB LA VOSTRA ORGANITZACIÒ

NOM :

ADREÇA :

BREIZH

El procés dels 7 militants bretons ha tingut lloc a PARIS, devant la "COUR DE SURETE DE L'ETAT" I un cop més, l'estat imperialiste francés no ha pas gens convençut.

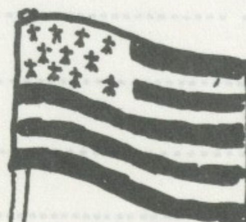
- Han intentat fer passar els militants bretons com a terroristes. El Dr Yves Caro ha declarat: "On a voulu -- cherché à faire un amalgame entre les militants bretons et des terroristes qui commettent des attentats dont certains pourraient n'être que des provocations policiéres."
- La policia ha fet pressions diverses, ofertes de collaboraciò, xantatges etc... per mor de fer callar els militants bretons. René KERHOUSSE ha parlat "dés véritables sévices moraux qu'il subit encore".
- Els inculpats han recordat el genocidi contra BRETANYA de la part de l'estat francés, les escoles amb l'inscripciò abjecte "Défense de cracher par terre et parler breton", han denunciat la deportaciò dels joves, l'assassinat d'una naciò.

Finalment, l'inculpat era més aviat l'estat francés. Aquell estat burgés que destrueix nacions i territoris, és ell el violent, és ell qu'ha iniciat la violencia, i els bretons tenen dret de "Légitime défense".

El Dr Yves CARO ha declarat: "Notre situation est de même nature qu'en Occitanie, en Corse, ou aux Antilles".

SI, els Bretons, Occitans, Antillesos, Corses, Bascos, Catalans tenim dret de "LEGITIME DEFENSE" cap al nostre alliberament nacional i de classe.

PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS
POBLES OPRIMITS
UNIU VOS

en preparació: «ELS SEGADORS»

Està en preparació un llibre de B.D. sobre " ELS SEGADORS ", que sera editat proximament pel collectiu d'expressió de Perpinyà. La edició sera finançada mitjançant subscripcions de 20 F.00. Un cop el llibre imprés, sera enviat directament a cada subscriptor.

D'aquesta manera es vol assolir la supressió d'intermediaris (editors, distribuidors, etc...).

Les caracteristiques d'aquest llibre son:
- -46 pagines, quatre colors + portada.
- -Format 20 x 29 cm.
- -Paper 180 gr.

1a part: Introducció historica de la situació a Catalunya i a Europa. Resum dels fets més importants en els anys 1626-1639.

2a part: Sublevació; entrada a Barcelona.

TEXT: Cançó popular "ELS SEGADORS".

DIBUIX de "GIPSY".

Les persones interessades poden demanar més informació a enviar la seva subscripció a "La FALÇ".

TALO PER AL SUBSCRIPTOR

Cognom : ______

Nom : ______

Adressa : ______

Població : ______

SUBSCRIPCIÓ "ELS SEGADORS"

Preu : 20 F.

Signatura:

Data:

PART PER A ENVIAR A "LA FALC"

Cognom : ______

Nom : ______

Adressa : ______

Població : ______

SUBSCRIPCIÓ "ELS SEGADORS"

Preu : 20 F.

Signatura:

Data:

ABONAMENT la Falç

Cognom ....

nom ....

Adreça ....

....

ABONAMENTS A LA FALÇ

Per sobreviure la nostra revista necessita tenir més abonaments. Els que ja s'han abonat que facin conèixer la revista, que ens enviïn noms de persones que poguin ser interessades : catalans fora del país, catalanistes, occitans etc.

Preu d'Abonament: 30f00 Ajuda: 50f00 i més

"la Falç" : CCP 1 412 23. Montpelher

Enviau el butlletí d'abonament a : "la Falç" 10 Carrer Fey. PERPINYA. Catalunya-Nord

Imprimerie du Vallespir, Céret   Directeur-Gérant : Jaume ROURE . Dipòsit legal : 1e trimestre 77